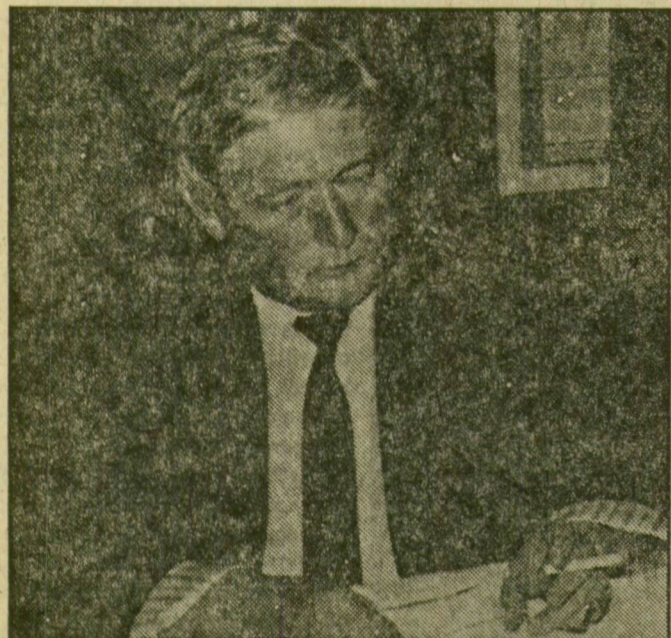

Miért mondott le a Szeged SC elnöke?

Ismerősként köszöntötték a gazdasági rendőrségen

Alig több, mint másfél éves ténykedés után, november 9-én lemondott a Szeged SC 24 tagú elnöksége. Tette ezt azért is, mert a produktív munkát végzők száma, az eredeti létszámhoz viszonyítva, időközben a felére csökkent! Az elmúlt időszak során bebizonyosodott, egy ilyen mamut méretű testület fölött eljárat az idő, operatív ténykedésre nehezen fogható. Az elnökségi tagok többsége viszont deklarálta, mivel „sportörült”, a klubot az elkövetkezendőkben is támogatja, erkölcsileg és anyagilag egyaránt.

Az elnökség voltaképpen egy emberként adta vissza megbízatását, mondván, az lenne a legjobb, ha a jövőben egy kisebb létszámú, de jóval aktívabb csoport végezné a kimondottan sportmunkát, mégpedig a vezető testület kiiktatásával!

A leköszönést, személyes példával, maga a társadalmi elnök, Széll János, kezdeményezte. Az a Széll János, aki annak idején „székfoglalóként” azt mondta, úgy érzi, az a korosztály, amelyikhez tartozik (44 éves), most helyén van. Szükségét érezte ennek a pluszmunkának, mert kimondhatatlannul szereti a sportot és tenni akar érte!

Az elmúlt 19 hónapban tapasztaltak — a jelekből ítélve — mégis arra késztették, hogy felálljon a kényelmesnek aligha mondható székéből.

— A jelenlegi szervezeti formát, túlhaladottnak, életképtelennek tartom! — indokolta elhatározását. — Azt a munkát, amivel egy klubot, annak elnökségét vezetni kell, csak főállásban lehet és szabad csinálni. Az újszegedi szövetség igazgatójaként ténykedésem oly szerencsés és sokrétű, hogy képtelenség maradéktalanul megfelelni mindkét terület elvárásainak. Ma is szükségem érzem a sportmunkának, nem akarok elszakadni a terepümről, valahol biztos kellek majd.

— Nagy ambícióval, tenni vágyással vágott a dolgok közepébe, annak hitében, hogy van lehetőség a fejlődéshez, a jobbításra. Másfél év távlatából hogyan látja mindezt, sikerült-e megvalósítani elképzeléseit? Csalódottan, netalán elégedetlen mondott le tiszteltől?

— Meggyőződése, amikor átvette az egyesület vezetését, egy dzsungel közepébe lépett! Háború dúlt a labdarúgó és a többi szakosztály között, sokan azt hangoztatták, Szegeden tíz évig nem lesz NB I-es focicsapat! Óriási viták voltak, mert a labdarúgók már akkor ki akartak válni, féltek, ha kisebb elnökség dönt soruk fölül, nem kapnak kellő támogatást. Erre föl mi történt? A közgyűlés — egy kivételével — „kipaszírozta” a tagok sorából a szakosztály által nem kívánt személyeket az elnökségből és pénz is van a focira! Voltam én minden csak okos és szép nem, mert megpróbáltam egyben tartani a nyolc szakosztályt a város legnagyobb, reprezentatív egyesületében. Összességében béké honol a klubban, ami nem az én érdemem, de ehhez jómagam is hozzájárultam, az én munkám is benne van! Hogy elégedett, avagy csalódott vagyok? Azt mondom erre, hogy is-is... Sikeres évünk volt a tavalyi, de gondunk is akadt bőven.

— „A kristálytisztasportért mindent vállalom, de csak azért!” — jelentette ki hivatalba lépésekor. Nem is oly sokára kiderült, közvetlenül a felszín alatt forog a „vulkán”. Vezetői szinten vádaskodás vádaskodást ért, nem akart vége szakadni a különböző személyeskedéseknek,

rágalmazásoknak, szóval „állt a bál” az egyesületben. Ezek az ügyek úgyahogy elültek, most viszont megint felröppent egy hír: a labdarúgószakosztály meglescsak ki akar válni a klubból! Ha ez bekövetkezik, egyenlő az egyesület összeomlásával! Netán ezek motiválták abban, hogy felálljon ama bizonyos székéből és azt mondja: „Uram, nekem ebből elég volt!”

— A végével kezdeném. Nem a labdarúgók szándéka siettetett elhatározásomat, ezzel már korábban is foglalkoztam. Mi, az elnökség csak javasoljuk, hogy ne váljanak ki a focisták, mert az anyagiakat egyelőre csak egyesületen belül lehet biztosítani. Egyszer biztos, hogy lehet majd önálló fociklubot alakítani, de egyelőre még nincs itt az ideje! Az egyik, fociellenességeről ismert elnökségi tag azt mondta — különben sok pénz ad az egyesületnek —, a labdarúgást tegyük rendbe, mert Szegednek igenis szüksége van NB I-es csapatra, de annak egyelőre a klubon belül kell funkcionálnia!

A felvetett gondolatokra válaszolva hadd mondjam el, mielőtt a Szeged SC elnöke lettem, egyszer voltam a rendőrségen, mert elvesztettem a személyi igazolványomat! Amióta betöltöttem az elnöki tisztet, a gazdasági rendőrségen előre köszönnek, a kapus személyes ismerősömmé vált! Soha nem jártam a bíróságon, most ebből is részesitem, olykor a tanúból majdhogyan vádolt lettem. Mégsem mondanám azt, hogy megcsömöröltem a látottaktól, tapasztaltaktól, egyszerűen elfáradtam. A tiszta sportot vállaltam, ám a dolgok nem egészen úgy alakultak, ahogyan elképzeltem. Bár úgy érzem, némi részem van abban, hogy sokszor összemósó gazdasági és sportmunkát sikerült elkülönítenünk.

— Nem lesz furcsa sport nélkül élni, egyáltalán ki lehet-e „szállni” ebből a milióból?

— Mint mondtam, nem óhajtok szakítani a sporttal! A jó kezdeményezésben mindig partner leszek, oda „furakszom” a sport közelébe. A segítségre, a hasznos kapcsolatokra és a pénzre mindig szükségem lesz! Ami az elnökséget illeti, a rendkívüli küldöttközgyűlésig — december 1. és 10. között tartjuk — tesszük dolgunkat. A vitás kérdésekben javaslatlaltal élünk a rendezvény felé, összegyűjtjük a véleményeket, s majd a küldöttek eldöntik, mit tartanak jónak, megvalósításra érdemesnek.

Gyürki Ernő

Sakk OB II.

Súlyos vereség

Szegedi Dózsa—Hajdúszoboszló 15:10,5 (3)

A Keleti csoport egyik bajnokjelöltje, a Hajdúszoboszló együttese volt vasárnap a Dózsa ellenfele — Szegeden. A hazaiak régen játszottak ennyire megilletődötten, mint ez alkalommal: túlságosan is respektálták a nagymesterből, nemzetközi mesterekből és mesterjelöltekből álló hajdúszoboszlóiakat. Ez is közrejátszott abban, hogy a vendégek már a játék első negye-

dében nagy előnyre tettek szert s végül is biztosan nyertek. A győzelem árnya azonban túlzott, mert a szegediek három játszmában is győztesnek tűntek, de szinte érthetetlen módon elrontották állásaikat. A hazaiak közül csak Buza István nyert és Csikós Mihály ért el döntetlent. A Dózsa-nak a függőben maradt három játszma egyikében nyeresi esélye van, míg a másik kettő döntetlen színezett.

P. I.

Labdarúgás

Egy pont

Egy pontot gyűjtött a Szeged SC NB I-es serdülő- és ifjúsági labdarúgócsapata a hét végi fordulón.

EREDMÉNYEK:
Szeged SC—Vác 2-2 (1-2). Ifjúsági mérkőzés. Szeged SC: Szulovszky — Horváth, Fekete, Buchholz, Polonkay — Martonosi, Mähler (Kubát B.), Bugyinszky (Mészáros) — Tölcséres, Várszegi R., Várszegi N. Edző: Lóczy István. A szegediek gólszerzői: Várszegi R., Kubát B.

Szeged SC—Vác 1-2 (1-2). Serdülőmérkőzés. Szeged SC: Adok — Böka, Tóth, Szalai (Roszkos R.), Makra — Pelsőci, Tóth (Laczkó), Náduvart — Hávós, Dinnyés, Szabó (Papp). Edző: Mészmer Jenő. A szegediek góllövője: Náduvart.

Cselgáncs

Magyar bajnok szegediek

A Szeged SC felnőtt férfi cselgáncscsapata Budapesten lépett tatamira, a másodosztályú magyar bajnokságon. A szegediek a körmérkőzéses tornán egy ponttal előzték meg az unyiaikat, néggyel a szolnokiakat és tizzel a pécsiakat. Így jövőre az első osztályban dzsúdóhatnak. A csapat tagjai: Klézli Zsolt, Szilágyi Csaba, Nahóczky Endre, Farkas Attila, Petrovics Milán, Kovács Szabolcs, Bürgés Mihály és Rózsa István. Edző: Vörös Zoltán.

*

Pakson a gyermek lányok magyar bajnokságát rendezték. Az 1979-es születésűek között 41 kilogrammban Gerebecz Timea (Szeged SC) bajnoki címet nyert. Ugyanebben a súlycsoportban Nagy Ildikó (Tisza Budó SE) második lett. Balogh Bernadett (Tisza Budó SE) a 38. Fehér Adrienn (Szeged SC) pedig a 32 kilósok között végzett a harmadik helyen. Az 1980-as korosztályban 41 kilóban Halupka Zsanett, 32 kilóban pedig Somogyi Helga (mindkettő Tisza Budó SE) nyert bronzérmet.

Totó-

nyeremények

A Sportfogadási és Lottó Igazgatóság tájékoztatás szerint a totó 45. játékhetére 6 620 005 db szelvény érkezett be.

A nyeremények:

13 plusz 1 találatos szelvény 2 darab, nyereményük egyenként 5 147 716 forint,

13 találatos szelvény nem volt, 12 találatos szelvény 55 darab, nyereményük egyenként 93 595 forint,

11 találatos szelvény 928 db, nyereményük egyenként 5547 forint,

10 találatos szelvény 8390 db, nyereményük egyenként 899 forint.

„Kapusharapás”

Árvai fizetését felfüggesztették — Béla a profi szellemet hiányolja — A vasárnapi közjátéknak előzménye van

Vasárnap este a mérkőzés lefújását követően Barabás Zsolt, a Tisza Volán férfi kézilabdacsapatának edzője eléggé furcsa nyilatkozatot fogalmazott meg:

— Azt hiszem a játékosok akarata csodát tett. A mérkőzés előtt, a taktikai értekezleten volt egy rendkívül zavaró epizód, Árvai Béla minősíthetetlen hangon kommentálta, hogy nem neki szavaztam bizalmat. Erre megmondtam a csapat előtt, hogy a továbbiakban nem számítok rá.

*

Árvai Béla magabiztosan készült a mérkőzésre, el sem tudta képzelni, hogy az edző nem őt védeti. Már a taktikai értekezlet közben elhagyta az öltözőt, s a folyosón beszélgetett az egyik vendégjátékoskal, Dobosi Iván szakosztályvezető ment utána: „... mégis, Béla, talán a többiek között lenne a helyed”. A kapus éppen „jókor” érkezett: Barabás azt fejtette, hogy átlagon felüli teljesítményt vár minden játékosától, de különösen a kapusoktól. Ekkor fakadt ki Árvai, nyilvánvalóan nem értett egyet edzőjével. Mire válaszként az edző, Feketét jelölte a kezdő csapatba.

— Ennek az incidensnek előzményei vannak — más Barabás-húzással. Nem mondta Oláh Zoltán, a Ti-

szereplésnek csakis Barabás Zsolt az oka?

— Ez így nem igaz! Itt van egy kollektív, kész játékosokkal, s ezt kellene az edzőnek összefogni a pozitívumok felszínre segítségével. Amikor viszont feszültség uralkodik a csapaton belül, akkor kell a pszichológus

szereplésnek csakis Barabás Zsolt az oka?

— Ez így nem igaz! Itt van egy kollektív, kész játékosokkal, s ezt kellene az edzőnek összefogni a pozitívumok felszínre segítségével. Amikor viszont feszültség uralkodik a csapaton belül, akkor kell a pszichológus

*

Hallgattassék meg a másik fél is, a játékos. Árvai Béla a mérkőzés után meglehetősen izgatott állapotban válaszolt kérdéseimre, ezért úgy gondolta, hogy hétfőn délelőtt felkeres a szerkesztőségben, s „átfésüli” válszáit. Végül is úgy döntött, nem kell semmit helyesbítene:

— Elég felpaprikázott hangulatban voltunk a mérkőzés előtt, mindenki érezte a találkozó súlyát. Mindent, úgy a családi életemet is alárendeltem a mérkőzésnek, s azt hiszem, egész heti teljesítményemmel igazoltam formámat. Ennek ellenére nem engem jelölt kezdőnek az edző, amivel nem értettem egyet, mint több más Barabás-húzással. Nem a szakmai hozzáértését kér-

György Ernő felvétele

Árvai: „Senkinek nem voltam a kedvence!”

alkatú edző, aki kézen tudja tartani a csapatot morális életet. Azzal pedig nem értek egyet, hogy az eredménytelenséget a csapat akárhoz varrni. Ugyanis ez érződik nyilatkozatából.

— Ezek után szívesen maradnál Szegeden?

— Ha a csapattársaim ezt gondolják, és meghirdetik, hogy mindig a jobb játszszon, akkor igen.

— Azt hallom, neked egyetlen edző sem felelt még meg.

— Volt néhány nagyon jó edzőm, mint Varga Mihály, Hunyadkúrti János, Lesti István. Lehet, hogy túl sokat várok az edzőktől, de magam előtt is magasra állítottam a mércét.

— Árvai Bélára több mint valószínű, eltelt a vár...

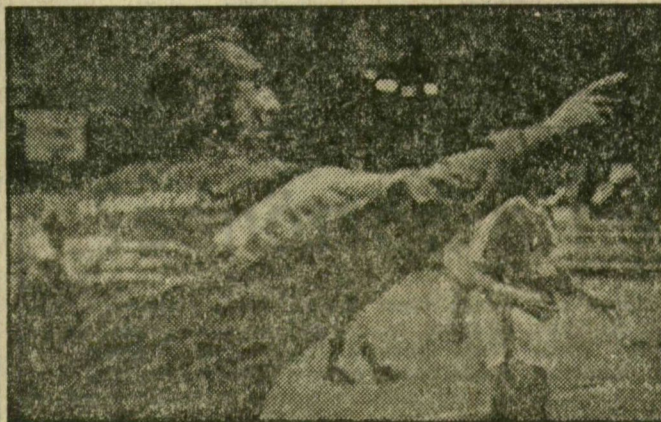
— En soha senkinek nem voltam a kedvence, mindegy, hogy kellett harcolnom, méltatlan előnyhöz soha nem jutottam! Ahogy nekem nem nézik el a hibáimat, úgy én sem tudok mások gyengesége mellett elmenni. Ez profi szellem! En pedig csak a pályán tudom megvédeni magam!

*

Igaza van Árvainak, amikor azt mondja: játsszon a jobb, de ki hivatott ezt eldönteni? Mindenkori az edző. S ha téved, akkor azt emberi hangon is megbeszélheti játékosok a mesterével, és az ilyen vita még a csapat hasznára is válhat. Azt hiszem, egyik félnek sem szabad elfelejtenie: a Tisza Volán kézilabdacsapata fogalom Szegeden!

Nem véletlenül volt telt ház vasárnap is a sportcsarnokban...

Cs. Gát László

Barabás: „Mehetsz!”

szá Volán SC ügyvezető elnöke. — Például, az egyik edzőmérkőzésről elküldte a vezető edző, mert önkivüli állapotban megengedhetetlen hangnemből hajtotta a többieket. A vesztémi meccsen pedig, amikor Barabás Zsolt lecserélte, szitkozódva hagyta el a játékteret. Mindemellett Béla, az egyik legtöbbet edző és legjobban akaró játékosunk! Kár, hogy túlságosan felfüggesztette magát. Minden esetre, egyetérték Barabás döntésével, sőt az sem titok, hogy Árvai még akkor sem védett volna, ha Fekete netán megsérül...

— Mire számíthat most Árvai Béla?

— Nem látogathatja az edzéseket, fegyelmi eljárást indítottunk ellene, és a mai nappal felfüggesztettem a fizetését.

— Az edző azt nyilatkozta, hogy tovább nem tart

dőjelezem meg, mint inkább a hozzáállását, és a csapat szétforgácsolását tulajdonítom neki. Nem akarom ezzel megbántani, s tudom, rendet kellene rakni magamban is, éppen ezért kértem két nap pihenőt. Szerettem volna a hét elején fizikálisan és pszichésen is rendbe rakni magamat — ez orvosilag is indokolt volt —, de ezt nem engedte, a következő nap megsérültem, és injekciós háttal védtem Kikindán.

— Alá tudod magad vetni a csapat érdekeinek?

— Nekem mindennél többet jelent. Éppen ezért azt szeretném, ha profi szellem uralkodna, mindig játsszon a jobb. Óriási munkát elvégzettünk, s mégsem jönnek az eredmények. Jó pedagógiai érzékkel megáldott edző az ebből fakadó utközéseket el tudja simítani.

— Ezek szerint a rossz